

**S A M O R Z Ą D O W E
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w Bielsku-Białej
ul. 3 Maja 1
43-300 Bielsko-Biała**

Bielsko Biała 27.06.2022r.

SKO V 428/146/2022

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 27.06.2022r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk
Członek : mgr Monika Klęczar
Członek (spr) : mgr Magdalena Szymańska-Słonec

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach od decyzji Wójta Gminy Wilkowice z dnia 06 maja 2022r.nr OS.6220.8.2021 odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na lokalizacji instalacji do produkcji obudów lodówek przemysłowych w istniejącej hali produkcyjnej w Wilkowicach przy ul. Furmaniec.

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. 2018, poz.570), art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. 2018.poz. 2096), art. 71 ust. 2 pkt 1, art.77 ust.1i ust 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021. poz. 2373).

o r z e k a

-uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania przez organ I instancji

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją organ I instancji po rozpatrzeniu wniosku firmy Lamitec Composites sp. z o.o., sp.k. o wydanie decyzji określającej środowiskowej uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na lokalizacji instalacji do produkcji obudów lodówek przemysłowych w istniejącej hali produkcyjnej w Wilkowicach przy ul. Furmaniec odmówił wydania tej decyzji.

W uzasadnieniu decyzji organ przedstawił szczegółowo przebieg postępowania i stwierdził, że raport oddziaływania na środowisko przedłożony przez inwestora

zawiera błędy i nieścisłości, a proponowany przez wnioskodawcę wariant ma charakter pozorny. Organ zakwestionował także uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zakres oddziaływania planowanego przedsięwzięcia określony we wniosku oraz raporcie, a także uciążliwości odorowe, które może generować planowane przedsięwzięcie. Organ zwrócił także uwagę na konflikty społeczne, które pojawiają się w związku z planowanym przedsięwzięciem

Od decyzji odwołał się Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach działając na podstawie art. 76 ust. 8 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej ustawa o udostępnianiu.... We wniesionym odwołaniu podniesiono iż organ dostrzegł błędy w raporcie ale nie podjął czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Organ nie dopełnił także obowiązku wynikającego z art. 79a kpa.

Po rozpoznaniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej postanawia uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania przez organ I instancji z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania uzupełniającego w szerszym zakresie w sposób uwzględniający interesy wszystkich stron postępowania.

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Oznacza to, że orzeczenia kasatoryjne mają charakter wyjątkowy i nie mogą być podejmowane w innych sytuacjach niż wskazane w dyspozycji cyt. przepisu. Decydującą przesłanką dla zastosowania art. 138 § 2 kpa jest wydanie decyzji I instancji z naruszeniem przepisów postępowania, przy czym - konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy musi mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. **Mając na uwadze treść art. 7 kpa należy wskazać, że organy administracji publicznej obowiązane są zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony.** Zatem trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do prawidłowego podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie

z przepisem art. 77 § 1 kpa oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 kpa, czego w niniejszej sprawie organ należycie nie uczynił.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz.2373.) Zawarte w wymienionej ustawie przepisy dotyczące ocen środowiskowych mają na celu weryfikację oddziaływania inwestycji kwalifikowanych, a więc takich, które powodują albo mogą powodować potencjalne niebezpieczeństwo dla środowiska. Dlatego postępowanie w sprawie uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia przeprowadza się przed wydaniem decyzji zezwalającej na inwestycję. Postępowanie to dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (por. wyroki NSA: z dnia 22 kwietnia 2010 r., [II OSK 696/09](#); z dnia 30 czerwca 2010 r., [II OSK 988/09](#)).

Zgodnie z art. 71ust 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku... uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest inwestycja polegająca na lokalizacji instalacji do produkcji obudów lodówek przemysłowych w istniejącej hali produkcyjnej w Wilkowicach przy ul. Furmaniec.

Planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 1 pkt. 14** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko sporządzenie raportu może być wymagane.

Podnieść należy, że podstawową rolą przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest uzyskanie informacji o planowanym przedsięwzięciu w zakresie jego ingerencji w środowisko oraz korzyści wynikających z realizacji przedsięwzięcia, które rekompensować powinny straty wynikające z tej ingerencji.

Celem oceny oddziaływania na środowisko jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń środowiskowych na etapie planowania inwestycji oraz skali tych zagrożeń, a w ich wyniku przeciwdziałanie tym zagrożeniom lub ich

ograniczanie oraz minimalizowanie negatywnych skutków realizacji planowanej inwestycji.

Podnieść należy, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym podkreśla się przy tym, że raport jest jednym, choć bardzo ważnym, z dowodów w sprawie i jak każdy dowód podlega swobodnej ocenie. Nie może także stanowić jednego źródła materiału dowodowego, w związku z tym organy są zobowiązane podejmować wszelkie kroki niezbędne do wyjaśnienia sprawy, dopuszczając z urzędu jako dowód wszystko co może przyczynić się do jej wyjaśnienia, a nie jest sprzeczne z prawem, a więc by z urzędu przeprowadzać dowody służące ustaleniu precyzyjnie i w pełnym zakresie stanu faktycznego sprawy (por. wyroki NSA z dnia 8 marca 2010 r. II OSK 925/09 oraz z dnia 29 listopada 2000 r., V SA 948/00). Pamiętać przy tym wszystkim należy, że w ramach oceny określa się także możliwość oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 62 ust. 1 pkt 2 u.o.ś.).

Dokument ten ma charakter dokumentu prywatnego, któremu ustawa nadaje szczególną moc dowodową (art. 74 omawianej ustawy).

Jak stanowi doktryna przedmiotu raport powinien zawierać kompleksową i rzetelną ocenę przedsięwzięcia oraz analizę aspektów jego funkcjonowania z odniesieniem się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia, a także wskazywać, jakie obowiązują w tym zakresie standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach. Jedynie wówczas może stanowić podstawę oceny oddziaływania.

Zakres treści raportu wyznaczają przepisy art. 66 i 67 omawianej ustawy. Raport jest przy tym jednym z istotniejszych elementów, warunkujących prawidłową ocenę oddziaływania na środowisko, co wynika wprost z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. UE L z 2012 r. nr 26, s. 1).

Analizując akta sprawy Kolegium podzieliło zarzuty zawarte w odwołaniu.

Akta sprawy zawierają bowiem „Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,, sporządzony przez AR-SA EKO Konsulting s.c.

Jak wynika z akt sprawy dokument ten był uzupełniany w toku postępowania uzgodnieniowego prowadzonego przed Regionalnym Dyrektorem ochrony Środowiska w Katowicach.

Po jego uzupełnieniu powyższy organ postanowieniem z dnia 24.03.2022r. uzgodnił realizację inwestycji i określił dla niej warunki, pod którymi może zostać zrealizowana.

W uzasadnieniu decyzji Wójt Gminy Wilkowice wyjaśnił szczegółowo dlaczego nie podziela stanowiska organu uzgadniającego wymieniając także szereg uchybień, które jego zdaniem raport zawiera.

Odnosiły się one do pozorności wariantu realizacji przedsięwzięcia, wskazania błędnego zakresu oddziaływania inwestycji, emisji odorowych, nieuwzględnienia w tym dokumencie sąsiedztwa stacji telefonii komórkowej, nieaktualność karty charakterystyki żelkotu.

Podkreślić należy, że celem postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko jest analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również możliwości oraz sposobów zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy o ocenach), natomiast konkretne warunki służące realizacji tego celu (sposób zapobiegania i zmniejszania) mają być określone w decyzji środowiskowej w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c, pkt 2 lit b oraz ust. 2 ustawy o ocenach. Jednym z istotnych materiałów dowodowych, na podstawie których wydaje się orzeczenia jest właśnie raport (art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o ocenach). Dokument ten podlega jednak analizie tak jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, a więc mając na uwadze zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego (patrz tak samo wyrok NSA o sygn. akt II OSK 776/12 – dostępny w CBOSA).

Obowiązkiem organu rozpoznającego sprawę była, więc w szczególności wnikliwa i wszechstronna analiza przedstawionego raportu, a także podjęcie wszelkich niezbędnych czynności zmierzających do usunięcia pojawiających się w toku postępowania wątpliwości, co do jakości i wyników tego raportu.

Rozpatrując sprawę Kolegium przyznaje, że organ bardzo wnikliwie przeanalizował raport i zwrócił trafnie uwagę na pewne jego nieścisłości.

Jednak z akt sprawy nie wynika aby prowadził w tym przedmiocie polemikę z inwestorem. Organ nie wezwał wnioskodawcy aby uzupełnił dokument bądź odniósł się do niego w celu wyjaśnienia wątpliwości lecz ograniczył się do odmowy wydania decyzji.

Powyższe działanie stanowi uchybienie proceduralne, które musiało skutkować uchynieniem decyzji. Jak słusznie podniósł RDOŚ w odwołaniu zgodnie z art. 79a kpa w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy [art. 10 § 2 i 3](#) stosuje się.

W rozpatrywanej sprawie organ nie wywiązał się z tego obowiązku i wydał zaskarżoną decyzję nie wyjaśniając spornych kwestii i nieścisłości zawartych w raporcie z wnioskodawcą pozbawiając go tym samym możliwości przedstawienia dodatkowych wyjaśnień.

Należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter decyzji związanej co oznacza, że przepis prawa nie pozostawia organowi I instancji „luzu decyzyjnego”. Orzeczenie to wprowadza ograniczenie w wykonywaniu prawa własności do nieruchomości, które jest chronione przez [art. 21](#) Konstytucji RP, należy przyjąć, że organy w tym zakresie nie mają swobody działania. Stąd też po spełnieniu przez wnioskodawcę enumeratywnie wymienionych w przepisie prawa materialnego przesłanek organ jest zobligowany do wydania decyzji rozstrzygającej sprawę zgodnie z wnioskiem strony.

W tym miejscu należy podkreślić, że odmowa określenia środowiskowych uwarunkowań jest możliwa:

- w sytuacji gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, a wnioskodawca nie wyrazi zgody na wariant dopuszczony do realizacji przez organ,
- w przypadku niezgodności inwestycji z planem zagospodarowania przestrzennego,
- w sytuacji, gdy któryś z organów uzgadniających odmówił uzgodnienia decyzji.

W sprawie nie zaszła żadna z powyższych przesłanek.

Podkreślić należy, że właśnie rolą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zbadanie możliwości realizacji planowanej inwestycji w zakresie odnoszącym się do zasad ochrony środowiska przed nadmiernym i negatywnym oddziaływaniem tejże inwestycji, z którego to obowiązku w rozpatrywanej sprawie organ wydający decyzję nie wywiązał się w stopniu umożliwiającym jej utrzymanie w obrocie prawnym.

Z akt sprawy nie wynika aby występowano do wnioskodawcy z propozycją przedstawienia innego wariantu inwestycji chociaż jak słusznie zauważono w odwołaniu w podstawie prawnej decyzji wskazano art. 81 ust 1 ustawy o udostępnianiu... Tym samym wnioskodawca nie miał możliwości odnieść się do kwestii innego wariantu realizacji przedsięwzięcia ponieważ prawdopodobnie nie został mu on przedstawiony.

Uzasadniając konieczność wydania przez tutejszy organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu decyzji kasacyjnej zauważyć należy, że zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Z treści powyższego artykułu wywieść należy obowiązek organu odwoławczego do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Równocześnie zebrany materiał dowodowy musi być

prawidłowy i zupełny, a więc musi umożliwiać wydanie merytorycznej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. Procesowym przejawem zasady dwuinstancyjności są określone w art. 138 k.p.a. formy rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w postępowaniu odwoławczym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Uznać należy zatem, że możliwość wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji została powiązana z takim naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie zawisłej sprawy. Chodzi więc o sytuacje, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji. W konsekwencji sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, a więc strona nie mogłaby kwestionować wyników postępowania wyjaśniającego w drodze odwołania. Organ odwoławczy, który z istoty rzeczy nie przeprowadza własnego, odrębnego postępowania dowodowego, za to może wyciągać z zebranego przez organ I instancji materiału zupełnie inne wnioski niż organ I instancji, zastępowałby w praktyce ten organ, pozbawiając stronę prawa podważania tych ustaleń w drodze zwyczajnego środka prawnego (por. W. Chróścielewski "Zmiany w zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które weszły w życie w 2011 r.", opubl. ZNSA rok VII nr 4 (37)/2011, str. 19).

Na gruncie art. 138 § 2 k.p.a. w orzecznictwie ugruntował się trafny - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (mając na uwadze wyrok z dnia z dnia 12 września 2019 r. sygn. II GSK 933/19) - pogląd, że organ odwoławczy nie może sam przeprowadzić postępowania wyjaśniającego odnośnie kwestii mogących mieć **bezpośredni wpływ** na treść decyzji i nie może wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. Zasadna jest - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego - teza, że przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, co odbierałoby prawo strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy. W

przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. np. wyroki NSA: z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1952/12 oraz z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. II GSK 589/17).

Wprawdzie zasada dwuinstancyjności - wyrażona w art. 15 i art. 138 § 1 i 2 k.p.a. - nakazuje organowi odwoławczemu ponownie sprawę rozpoznać i rozstrzygnąć, i nie może on się ograniczać jedynie do oceny zasadności rozstrzygnięcia organu I instancji, jednakże podzielić należy pogląd, że organ odwoławczy musi wyważyć czy ewentualne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 k.p.a. nie będzie stanowiło naruszenia tej zasady (por. wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. II OSK 575/19).

Z uwagi zatem na zakres tych uchybień należy uznać, że obowiązujące przepisy uniemożliwiają ich usunięcie w ramach dodatkowego, uzupełniającego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ II instancji. Zgodnie bowiem z przeważającą linią orzeczniczą sądów administracyjnych uzupełniające postępowanie wyjaśniające prowadzone na podstawie art. 136 k.p.a. nie może dotyczyć kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2019 r. sygn. II OSK 2465/19; z dnia 7 stycznia 2009 r. sygn. akt I OSK 678/08), w szczególności gdy nie złożono do organu odwoławczego wniosku o przeprowadzenie takiego postępowania. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji, gdyż doszło do naruszenia przez ten organ przepisów postępowania, a do wyjaśnienia, z uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, pozostał istotny zakres sprawy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu

dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)

Otrzymują :

01. Wójt Gminy Wilkowice + akta
02. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach; ul. Pl. Grunwaldzki 8-10; ; Katowice
03. Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Bielsku-Białej; ul. Broniewskiego 21; 43-300 Bielska-Biała
04. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Katowicach; Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie ; ul. Plac Grunwaldzki 8-10; Katowice
05. Lamitec Composites sp. z o.o sp. k. ul. Pogodna 12; 43-384 Jaworze
06. pozostałe strony postępowania poprzez obwieszczenie, zgodnie z art.49 kpa (tablica ogłoszeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej ; ul. 3-go Maja 1; Bielsko-Biała) oraz Biuletyn Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej,

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

- Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.
- W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).
- Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.
- Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.

- *Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wnioski do Administratora danych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.*
- *Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.*
- *Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.*
- *Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.*